

DUNAKILITI KRÓNIKA ●●●●

DUNAKILITI

*Munkába állt az új
képviselő-testület*

2

ÜNNEPELTÜNK

*Dr. Veres András püspök úr
szentelte fel a Batthyány-sétányt*

5

EMBERMESÉK

*Kovács Istvánné
Varga Julianna*

12

*"Angyalok húznak a világ fölött.
Hírét hozzák, hogy földre szállt a béke!
Megszületett az Igazság, a Jóság,
akit úgy vártunk: megszületett végre!"*

Wass Albert

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

KEDVES DUNAKILITI ÉS TEJFALUSZIGETI LAKOSOK!

A Dunakiliti Krónika előző lapszáma óta eltelt időszokról számolok be Önöknek.

Megalakult az új képviselő-testület

Hálás szívvel mondok köszönetet magam és a megválasztott képviselők nevében, hogy az Önök döntése nyomán folytathatjuk/megkezdhetjük újabb öt évre szóló faluvezetői munkánkat. A képviselő-testület 3 régi és 3 új taggal 2019. október 26-án tartotta alakuló ülését. Az ünnepélyes eskütétel mellett ilyenkor kerül sor a bizottsági struktúra kialakítására. Erről egy táblázatot is mellékelünk Önöknek. Igyekeztünk bevenni a bizottságokba a régi külsős tagokat is, ill. azokat a fiatalokat, akik indultak a választáson, és ezzel tudomásunkra hozták, hogy tenni szeretnének a közösségért. Egy tejfaluszigeti fiatal által e településrész jelzéseire, fejlődésére is jobban tudunk figyelni. Az alakuló ülésen ismerttettem az öt évre szóló polgármesteri programomat, melyre a 2019-2024. közötti időszak Gazdasági Programja is épül. Az előbbi már kint van a hirdetőtáblákon és elérhető a dunakiliti.hu önkormányzati honlapon is. Bízom abban, hogy

a jövő(tér)kép - melyet Önökhöz is eljuttattam - a lehető legnagyobb mértékben valósággá válik.

Elkezdődött a Kiserdei Bölcsőde építése

2019. október 2-án átadtuk a munkaterületet a kivitelezőnek, és elindult végre a Kiserdei Bölcsőde építése. Az ünnepélyes avatás 2020 nyarára várható. A működési engedélyek beszerzése után tudjuk fogadni a kicsi gyermekeket.

Felavattuk a Batthyány-sétányt

2019. november 3-án dr. Veres András megyéspüspök úr jelenlétében adtuk át a Batthyány-kastélyhoz és a boldog doktor szobrához vezető sétányt. Azóta a lakosság nagy örömmel használja az iskola felé ezt a járdaszakaszt. Kerítést és kaput is tervezünk ide, ill. hamarosan szeretnénk folytatni a Villa köz felújítását egészen a temetőig. Ezen útszakasz felújításával lenne teljes a Faluközpont rekonstrukciója.

Lomtalanítás zajlott falunkban

2019. okt. 18-19-ére szerveztük meg az idei lomtalanítást, mely a Dunakiliti Községüzemeltető Kft. munkatársaival zajlott a lakosság nagy meglepedésére. Sok-sok ott-

hon már felesleges dolog landolt a konténerekben, de szerencsére felhívásunkra a fémhulladék gyűjtéséből 99.800 Ft folyt be, melyet a Községi Ház udvarára játék vásárlására fordítunk.

Közmeghallgatást tartottunk

Lelkes dunakiliti lakosok érdeklődésével tartottuk meg az idei közmeghallgatást 2019. szept. 26-án. Beszámoltunk az idei eredményekről és a 2020. év terveiről. Visszatekintés történt a képviselő-testület elmúlt 5 éves munkájára is. Kezünk nyoma mindenütt megfigyelhető a településen. Gondoljunk csak a temetőkert megújítására, a sportöltöző bővítésére, az új bérlakásokra, az egészségháza, a járdákra, az utakra. A Községi Ház udvarán a nyitott színre, mely kedvelt közösségi tér lett. A telkek kialakítására és a babaszámlákra. Sok-sok rendezvényünkre, díjazinkra.

Telekértékesítések

Az önkormányzat által 2017 őszén kialakított 31 telekből már 27 gazdára talált, és mindössze 4 db vár még értékesítésre. A tulajdonosok - szinte kivétel nélkül - dunakiliti fiatalok. Örömteli látni mindezt, hiszen egy településnek akkor van jövője, ha fiatal családok gyermekei által gyarapszik a lakosság.

Szociális tűzifa program

Idén önkormányzatunk 54 m³ fát kapott e program keretében, melyet pályázat útján osztunk ki a rászorulóknak. Általában 1-2 m³ jut háztartásonként.

Bursa Ösztöndíj

A településen élő egyetemista és főiskolás fiatalok közül 6-an adták be pályázatukat erre az ösztöndíjra. A képviselő-testület úgy döntött, hogy valamennyi fiatal támogatja, de rászorultság alapján különböző mértékben. Éves szinten 850.000 Ft-ot fordítunk erre a célra.

Köszönetnyilvánítás

Így év vége közeledtével engedjék meg, hogy köszönetnyilvánítással zárjam önkormányzati beszámolóm. Köszönöm mindenkinek, aki segítette munkánkat 2019-ben, és hozzájárult ahhoz, hogy Dunakiliti élhető, sikeres település legyen.

Karácsony közeleg

„Ha ajándékot adsz: add a szíveddel, nehogy a kinyújtott kéz ott maradjon viszonzást várni.” (Szent-Gály Kata gondolata.)

Az életnek addig van értelme, amíg az ember szeretetet tud adni, és ami annál sokszor nehezebb: képes a szeretetet elfogadni is. Amikor szeretetet adunk, akkor - mint kezdeményezők - az erő pozíciójában érezzük magunkat, s gyakran nem

teszünk mást, mint szolid öntudatossággal nyugtázzuk lelki nagyságunkat. Akkor viszont, amikor valaki szeretet morzsákat kínál nekünk, meghökkenünk. S akkor meg kell látnunk, hogy a másinak is szüksége van arra, hogy adjon. Sose feledjük: valakitől szeretetet elfogadni annyit jelent, mint megerősíteni őt élete értelmében! Tudjuk hát a szeretetet elfogadni is, ne csak adni! Ennél többre nincs szükség.

Talán még valamire: szeretteinkre. Karácsonykor nemcsak az ajándék a fontos, hanem az is, kivel osztjuk meg az ünnepet. Ne hagyjuk, hogy az ünnep előtti rohanásban elfelejtsük a karácsony igazi lényegét!

Hiszen a dalban is az van: „Ha elmúlik karácsony, és legszebb titkát nem árulja el, az új titokra egy évig várni kell.” Figyeljünk hát oda a lényegre!

Jómagam, a képviselő-testület, dr. Odonics Aliz jegyző, a Dunakiliti Önkormányzat és a Közös Önkormányzati Hivatal valamennyi dolgozója nevében kívánok Önöknek áldott, békés karácsonyt és sikerekben gazdag új esztendőt kedves szeretetteik körében.

Meleg szeretettel gondolok majd az ünnepen is Dunakiliti minden jelenlegi és egykori lakójára.

*Kovács Andor Tamásné
Dunakiliti polgármestere*

BIZOTTSÁGOK: 2019. OKTÓBER 26-TÓL

Polgármester: Kovács Andor Tamásné

Alpolgármester: Sárköziné Sreiner Mónika

Gazdaság- és Településfejlesztési Bizottság

(5 tag)

Elnök: dr. Hegyi Judit

Tagok: Balikó Tiborné, Schnitzer Balázs

Külsős: Szebeni László, Vassné Wilhelm Éva

Szociális Bizottság

(3 tag)

Elnök: Horváth Attila

Tag: dr. Hegyi Judit

Külsős: Bieber Istvánné

Ügyrendi Bizottság

(3 tag)

Elnök: Balikó Tiborné

Tag: Horváth Attila, Lelkes Béla

Kulturális-, Ifjúsági- és Sport Bizottság

(3 tag)

Elnök: Lelkes Béla

Tag: Schnitzer Balázs, Horváth Attila

Külsős: Bieber Miklósné, Haskóné Lelkes Bernadett

Közésgüzemeltető Kft. Felügyelő Bizottsága

(3 tag)

Elnök: Balikó Tiborné

Tag: Schnitzer Balázs

Külsős: Kiss Tamás

EGYÜTT DUNAKILITIÉRT!

POLGÁRMESTERI PROGRAM 2019-24.

Nagy örömmre szolgál, hogy a településen élők akaratának megfelelően a következő öt évben is folytathatom faluvezetői munkámat, hálás szívvel mondok köszönetet a bizalomért.

Általános gyakorlat, hogy az önkormányzati választásokat követően a lehető leghamarabb - általában az alakuló ülésen - a megválasztott polgármester ismerteti a következő ciklusra vonatkozó terveit, elképzeléseit. Én is ezt teszem most.

Önök elé tárom polgármesteri programomat, az ötéves ciklus során végrehajtandó feladatok körét. Programom szorosan ráépül az előző öt év fejlődéseire, annak folytatására. Legfőbb elképzelésem ugyanis, hogy az elmúlt 5 évben jó úton jártunk, és hogy folytatni kell az elmúlt 5 év munkáját.

Tudjuk honnan, hová akarjuk eljuttatni szeretett falunkat, Dunakilitit.

Továbbra is hangsúlyozom, hogy szeretnék minden dunakiliti lakosra odafigyelni a kicsi gyerektől a legidősebbekig. Köszöneti szeretnék – úgy ahogy tettem eddig is - minden településünkre születő gyermeket, és elkísérni utolsó útjára a búcsúzókat. Gazdaságosan működtetni a most épülő bölcsődét, odafigyelni az óvodára, iskolára, a tehetségekre, a helyi vállalkozókra, munkahelyekre, egyesületekre, közbiztonságra. Arra, hogy jó utak, járdák épüljenek Dunakilitin, tervek készüljenek a kerékpárútra a Duna-hídtól Mosonmagyaróvárig. Élhető és vonzó legyen a falukörnyezet. Jó partnerséget szeretnék továbbra is az egyházközséggel. A betegekről, a megfelelő egészségügyi ellátásról, az idősekről is gondoskodni kell. Az egészségház már elkészült, de szükség lenne Nyugdíjsházra.

Programomat 10 pontban fogalmaztam meg. Olvashatják ezt a hirdetőablakon, és felkerült a település honlapjára is.

Készítettem és eljuttattam minden háztartásba egy térképet, Dunakiliti jövő(tér)képét. Ennek segítségével nyomon tudják követni vállalásainkat, célkitűzéseinket.

Mottója minden cselekedetemnek:

EGYÜTT DUNAKILITIÉRT! ÉPÍTSÜK EGYÜTT A JÖVŐT

A LAKOSSÁGGAL, A VÁLLALKOZÓKKAL, AZ EGYESÜLETEKKEL!

A fenti célok csak akkor valósulhatnak meg, ha mindannyian egy irányba haladunk, összefogunk Dunakiliti biztos jövője érdekében. Hiszem, hogy így lesz. Én ezért fogok küzdeni teljes erőmmel, szívvel és lélekkel, rendületlenül.

Dunakiliti, 2019. október 26.

Kovács Andor Tamásné
polgármester

PÁLYÁZATAINK

„MINDIG TUDJUNK A SZERETETBEN MÁSOKAT MEGELŐZNI!”**DR. VERES ANDRÁS MEGYÉSPÜSPÖK ÚR DUNAKILITIN JÁRT**

Verőfényes napsütésben várták a hívek a templom és a plébánia előtt 2019. nov. 3-án Dunakilitin dr. Veres András megyéspüspök urat, aki a Dunakiliti Egyházközség és Dunakiliti Község Önkormányzata meghívására látogatott el a településre.

A program 10 órakor ünnepi szentmisével kezdődött, melyet természetesen a jelenlévőkért, a dunakiliti hívekért mutatott be a püspök atya. A zsúfolásig megtelt templomba a plébániáról az egyházi képviselő-testület tagjai kísérték a Főpásztort.

A szentmise elején Horváth Alajos, az egyházközség világi elnöke mondott köszöntőt, egyben beszámolt püspök atyának arról, hogy milyen felújítások zajlottak az elmúlt években a templomban, ill. milyen tervei vannak az egyházi vezetőknek.

A hívek és a jelenlévő TV M5 tudósítója is a szentbeszédet várta, mely hamarosan elérkezett. Ebben dr. Veres András püspök úr a következőkről beszélt:

Emberi életünket kiteljesítik a találkozások. Cselekedeteinket

gyakran ezek határozzák meg. Az ember társas lény, nem jó neki egyedül, tehát szükségünk van a találkozásokra. Egy-egy találkozás alkalom arra is, hogy megálljunk, és elgondolkozzunk. Milyen találkozások léteznek?

1) Az életre szóló találkozások, melyek egész életünket meghatározzák. A találkozások szeretetűvé teszik a másik embert. A mogorva, elutasító ember mindig boldogtalan is. A nyitott ember, a kölcsönös bizalomra épülő kapcsolataival boldog ember is.

2) A megsemmisítő találkozások csalódást okoznak, egy életet rombolhatnak le bennünk. Ilyen találkozásoktól féltik a szülők gyermekeiket.

3) A felszínes találkozások a leggyakoribbak napjainkban. Az emberek nem engedik magukhoz a másikat.

4) Az Istennel való találkozás életet megváltó találkozás. Ilyen volt Jézus és Zakeus találkozása. Zakeus bátor ember volt, képes volt felmászni egy fára, hogy lássa a közeledő Krisztust. Élt benne a kíváncsiság iránta. Sok ember szívé-

ben él kíváncsiság Krisztus iránt, de nem mernek lépni, nem veszik a fáradságot, hogy elinduljanak Krisztus felé. Zakeus megteszi ezt a lépést, és Jézus észreveszi ezt. Néven szólítja Zakeust, a vámost, és közli vele - a zsidók nagy megrökönyödésére -, hogy nála fog megszállni. Zakeus élete megváltozik ott, azonnal. Feltámadt benne a bűntudat, azonnal kész jóvátenni bűnét.

Ez a történet is bizonyítja, hogy ha találkozunk egyszer is Jézussal, nem vonakodunk többé, egész életünkkel Krisztushoz akarunk tartozni. Zakeus egy pillanat alatt döntött és cselekedett.

Nagyvonalúsággal, előítéletmentesen forduljunk mi is embertársainkhoz! Veszekedéssel, számonkéréssel nem érhetünk célba. Helyére kell szeretni a gyermekeket és a felnőtteket is. A segítő szeretet mindennél többet ér. Irgalmas szeretettel viseljünk a másik ember iránt!

MINDIG TUDJUNK A SZERETETBEN MÁSOKAT MEGELŐZNI!

Zárta szentbeszédét Főpásztorunk, és minket, jelenlévő híveket bámulatba ejtett hatalmas bölcsessége.

A szentmise után a Batthyány-kastélyhoz sétált az ünneplő sokaság, ahol sor került Boldog Batthyány-Strattmann László tiszteletére egy - a Szigetköz-Mosoni-sík Leader Egyesület által támogatott - sétány avatására, mely a boldog doktor szülőházához és a szobrához vezet.

A Purger-testvérek, Evelin és Levente csodás szavalata és a Dunakilitiért Egyesület és Rajka-Feketeerdő Egyházközség Vegyeskarának gyönyörű énekei után Kovács Andor Tamásné polgármester asszony osztotta meg a jelenlévőkkel ünnepi gondolatait. Dr. Veres András megyéspüspök úr ezután mondott áldást a sétányra, és az azon közlekedőkre. A nemzeti színű ünnepi szalagot Polgármester Asszony a kivitelező cég ügyvezetőjével, Szalai Zoltánnal vágta át, aki egyben

egyházi képviselő is Dunakilitin. A 11 millió Ft-os költségvetésű sétányon végighaladtak az ünneplők, és az emlékezés virágait helyezték el Batthyány doktor szobránál.

Az ünnep fogadással és püspöki ebéddel zárult, melynek végén a házigazdák köszöntötték megyéspüspök urat jubileumi születésnapja alkalmából is.

Szép nap, szép ünnep volt. Várjuk a következő találkozást püspök úrral, melyre biztosan sor kerül 2020-ban, mert mi dunakilitiek erre az

évre Boldog Batthyány-Srattmann László születésének 150. évfordulója nyomán Batthyány-emlékévet hirdettünk.

Kovács Andor Tamásné

ELSZÁRMAZOTTAK TALÁLKOZÓJA

Falusétára és borkóstolóra invitáltuk a falu lakosságát és a búcsúra hazaérkező elszármazott vendégeket.

A séta a Millenniumi tölgyfánk alatt kezdődött, ahol az „Év Fája” címre benevezett tölgyünkről mesélt Edelmayer Andrea. A templomban Bieber Miklós mutatta be a csodálatos épület történetét. Érdekességekkel is bőven szolgált az építés körülményeivel kapcsolatban.

A szép számban megjelent érdeklődők ezután a Schreiner-Eke portára vonultak át, ahol a házigazdák körbevezették őket az udvaron, meséltek a családról. Eke István, Béla és Bea édesanyjuk szülői házat példásan rendben tartja, óvja. Bea férjének, Varga Gyurinak a segít-

ségével a kert gyönyörű és nagyon jó állapotban áll még a hatalmas régi pajta. Budapesti otthonaikból „hazatérve” gyakran töltik itt a hétvégéket, hosszabb nyári vakációkat gyermekeikkel együtt. Ilyenkor igazi kilitinek érzik magukat és rendszeresen részt vesznek a falu eseményein.

A következő állomás a 25 éves Faluház volt a pincétől az emeletig. A polgármester asszony vezette bejáráson benézhetek az irattárként funkcionáló pincehelyiségekbe, bekukkanthattak a hivatal irodáiba. Láthatták az egyébként zárt tárgyalót és a hang- és fénytechnikai vezérlőt.

A színházteremben aztán a Lajta Néptáncgyűttes fiatal táncosai fogadták a vendégeket, megnyitva

ezzel a borkóstolót. A pannonhalmi Cseri pincészet finom borait a tulajdonos asszony kóstoltatta nagy szakértelemmel és érdekes történetekkel fűszerezve. A szünetben az ifjú táncosok megmozgatták a közönséget egy kis tánccal, majd folytatódott a borok kínálása. A borkorcsolyát a Lipóti Pékség felajánlásából kaptuk.

A vendégek és a falubeliek találkozója, a csodálatos szeptemberi idő, a jó borok, a zene és tánc igazi búcsúi hangulatot teremtettek. Köszönetben és elismerő szavakban nem volt hiány a rendezvény végén, és ígéretben sem hogy jövőre is részt vesznek majd az elszármazottak találkozásán.

Edelmayer Andrea

SZENT ANDRÁS-NAPI DISZNÓÖLÉS ÉS DISZNÓTOR

Az idei András-nap reggelén már sokan sürgöttünk-forogtunk a Községi Ház udvarán, mire megérkezett Cseh József hentes a levágott disznóval.

Jó házi pálinkától felmelegedve álltak neki a férfiak a pörzsölésnek, mosásnak. Hamar rendfára került

a sertésünk és innen már az asszonyoké volt a főszerep. A Nyugdíjas Klub tagjai pillanatok alatt reggelit készítettek a vérből, májból és vélőlől. Jöttek is az illatokra a kóstolni vágyók szép számmal. Még dél előtt elkészült a töltött káposzta, a sült kolbász, rotyogott a pörkölt. A húslevest a Dunakilitiért Egyesület készítette Sárköziné Sreiner Mónika vezetésével. Igazi finom májgombóc is került bele. Hamarosan sült a rántott hús is, amelyből 140 szelet nagyon gyorsan elkelt. Kovács János készítette kemencében az ínycsiklandó sült húst. Délután egy órára minden ételünk elfogyott. De elfogyott a tea, a forralt bor és a lélekmelegítő is. Nagy örömeinkre sok látogatónk volt. Nemcsak a falubeliek jöttek el, hanem számos vendég is érkezett. Ezzel a rendezvénnyel a szlovák lakosokat is meg tudtuk szólítani, közülük is jöttek kóstolóra.

Ilyen nagyszabású, sok előkészületet és munkát igénylő rendezvény csak igazi összefogással lehet megvalósítani. Megint bebizonyoso-

dott, hogy Dunakiliti képes erre. Egyesületek, magánszemélyek egyaránt vállalták, hogy kora reggeltől szolgálatban állnak a siker érdekében. Hálás köszönet ezért!

Edelmayer Miklósné

CSUHÉFONÓ CSALOGATÓ

Olyan szerencsés helyzetben vagyunk, hogy még van kitől meg-

tanulni a csuhéfonás művészetét. Cséfalvay Imréné Mariska néni édesanyjától tanulta annak idején, és nagyon szép tárgyak kerültek ki keze alól az évek során. Alátettek, táskák, kenyeres kosárcák, tejeskanna tartók. A téli napokon, amikor már nem volt a kertben munka, megfont egy nap alatt egy egész szatyrot. Férje, Imre bácsi pedig készítette Mariska néni igé-

nyei szerint a sablonokat, amikre kifeszítette az alapot. Ezen a dél-

utánon is nagy szeretettel mutatta

és magyarázta a technikát az érdeklődőknek.

A csuhébaba készítés bemutatására Kissné Máté Katkát kértük fel lánya, Virág segítségével. Ügyes nagy és kicsi kezek hajtogatták az angyalokát, akik biztosan helyet kapnak majd a készítőik karácsonyfáján.

A gyerekeknek egy kosár kukori-

cát is hoztunk, hogy megismerjék az alapanyag származását, hogy kipróbálhassák a morzsolást, ami szintén a téli esték elfoglaltsága volt annak idején felnőttek, gyerekek egyaránt.

A nagy munkát teázással és süti-zéssel zártuk.

Edelmayer Andrea

KIÁLLÍTÁS: CSALÁDUNK KINCSEI

A „Családunk kincsei” kiállításon elhangzott vers és nyitóbeszéd.

ITTHON

Mint a madár a fészkére,
Szomju vándor hűvös érre,
Mint a gyermek anyaölbé:
Vágyom én e nyájas körbe.

Itt, enyegő kis családom
Közt, van az én jó világom;
Künn borong bár a magasban:
Itt örökké csillagos van.

Csillogó szem, mosolygó ajk:
Ez az amit szívem óhajt,
S küszöbömet átállépve,
Ez derül itt én élembe.

Szívem ifjul, gyermekké lesz:
Kis örömet nagynak érez,
Körülem is ártatlan kedv
Játszi pillangója repked.

És felejtem egyelőre
Gondjaimat a jövőre:
Mi nehéz súly függ e vállon,
Nehogy kedvök búra váljon.

Gyermek-szívvél, öntudatlan
Nyugszom meg e gondolatban:
Hogy övéit el nem hagyja,
Ki mindnyájunk édesatyja.

(Arany János 1852)

Arany János soraival köszöntöm Önöket a „Családunk kincsei” kiállítás megnyitóján!

Nem véletlenül választottam őt, hiszen a magyar irodalom alakjai közül róla köztudott, mennyire fontos volt számára a szülőföld, a haza és a család szeretete. A most elhangzott rövid verséből is érezzük, hogy a költőnek az otthon, a szerető család egyenlő volt a megnyugvással.

Ennek a kiállításnak az alap gondolata is az otthon és a család köré formálódott. „Családunk kincsei” címet találtam ki neki, arra gondolva, hogy mindenkinek vannak féltve őrzött tárgyai, dolgai, amiket nemzedékről nemzedékre őriz. Nem drága vagyontárgyakat, ékszereket képzeltem el, hanem

kedves holmikat, amiket látva, kézbe fogva felsejlik egy név, egy arc, fülünkbe csengenek régen hallott szavak, orrunkba tolulnak régi illatok. Elmosolyodunk, vagy könnybe lábad a szemünk és emlékezünk...

Ugye, hogy mindenkinek vannak kincsei?

Én is találtam otthon. Olyan nagyszülők képét, régi óráját hoztam el, akiket csak elmondásból ismerhettem, hiszen ők a férjem felmenői voltak. Mire én Kilitire kerültem, már rég meghaltak. A történeteket azonban elmesélte nekem Miklós, aki gyermekkorra legszebb nyarait töltötte az Edelmayer nagypapánál. Én pedig továbbadom a gyerekeimnek, majd az unokámnak a suszterműhely meséit a szétsza-

kadt cipőkről és elveszett focilabdákról.

Nagyon örültem, hogy vannak Dunakilitinek olyan lakói, akik üdvözölték a kiállítás ötletét és szeretettel hozták el emlékeiket, hogy mások is láthassák. Köszönöm nekik, hogy vették a fáradságot, ke-

resgéltek a padláson, a szekrények mélyén, fiókokban. Ők biztosan mesélnek a gyerekeknek arról, ki cipelte a frontra a katonaládát, ki főzte tele a lekváros szilkét isteni lekvárral, ki készített tejfölt a csuporba, ki mosolyog a megsárgult fotón aratás közben.

Ha majd körülnéznek, láthatják, nem egy múzeumi tárlatot állítottunk össze, nem is ez volt a szándékunk. Azt szerettük volna csupán, hogy itt a faluban élők csodálkozzanak rá egymás szép dolgaira, nézegessék meg a régi képeket, jusson eszükbe egy-egy régi emlék... Elmondom, hogy nagy öröm volt kézbe fogni, rendezgetni a dolgokat, érezni a tárgyak lelkét.

Azok, akik úgy hitték, nekik semmi kincsük nincs, ezeket az emlékeket látva ismerjék fel, bizony nekem is vannak szívbeli értékeim! Ezekkel a gondolatokkal a „Családunk kincsei” kiállítást megnyitottam.

Edelmayer Andrea

A KÖZÖSSÉGI HÁZ HÍREI

HOSSZÚ TÉLI ESTÉK HASZNOSAN

RÉSZLET "A MULANDÓSÁG A MAGYAR IRODALOMBAN" C. ELŐADÁSBÓL

"...az elmúlástól tetten érten"
(József Attila)

A Pannonhalmi Apátság belső udvarában, a négyszögletes udvarban, innen a latin neve, kvadratura egy napóra méri az időt. Felirata: "una vestrum ultima mea", egy közület az utolsó nekem. Vagyis naponta figyelmezteti a szerzetest, de minden arra járót is, hogy az élet véges, mulandó.

Gyerek és fiatal korunkban – hacsak nem veszítjük el szeretteinket korán – kevéssé foglalkoztat bennünket életünk végessége, a halál. Az „emberélet útjának” felén, a 40., még inkább az 50. születésnapunkon azonban megérint bennünket a mulandóság. Ilyenkor valamiféle

összegzést végzünk, visszatekinünk, megállunk egy pillanatra.

Így tesz Kodolányi János is "Süllyedő világ" című művében:

Az ember átlépi negyvenedik évét: ez az a határ ahonnan már visszatekinthet egy emberöltő lassan ködbe vesző tájaira, s előre nézhet az egyre meredekebben hajló völgybe, ahol élete Napja a látóhatár felé hanyatlik. Innét legtágasabb a kilátás. Körbetekint az ember, s látja a kanyargó utakat, amelyeket csetelve-boltolva, de a hegycsúcs felé irányzott tekintettel megtett, a mellékösvényeket, amelyekre letért, hogy leszakítson egy virágot, elfogjon egy lepkét, kortyintson egy kis ér hideg vizéből. Látja a falvakat és városokat, melyek tanu-

lóéveinek és harcainak színhelyei voltak, s az erdőket, amelyek hűségesen elrejtették, amikor menekült az emberek elől, s maga akart maradni Istenével és kétségeivel. ... Látja a sírdombokat is, amelyek alatt egy-egy fájdalmasan elmaradt baráti vagy hasztalanul gyűlölködő szív porladozik. Látja a kis házakat, ahol békésen ette sovány kenyerét, játszott gyermekeivel, s azt hitte, végképp megállapodott. Látja a távoli országokat, amelyeket bejárta, tornyokat, amelyeknek idegen harangszava csodálatba ringatta. ... Látja maga körül a talpalatnyi helyet, amely élete csúcspontját jelenti, s lent, a rohanó út végén az ismeretlen helyet, ahová meg kell érkeznie, hogy végső nyugóhelyé-

Ásványi Ilona

re feküdjék, s arcára vonja az örök békesség lágyan hullámzó fátylait. Az ember úgy érzi, most a leggazdagabb. Most kell leülnie a hegytető széljárta gyepén, hogy azoknak a keveseknek, akik hallgatják, elmondja, mit hagyott a háta mögött, milyen az a lassan süllyedő világ, mely az óráról órára növényárnyékban elmosódik, és az időtlen létezés másik világába tűnik.

Igen, életünk boldog pillanataiban jó tudatosítani az élet értékét, sok ajándékát, örülni a jónak, ha sok nehézség is van az emberi-földi életben.

Az emberi élet egy folyamat. Éle-

tünk végén mások is vagyunk és ugyanazok is, mint aki sok-sok évvel ezelőtt a világra született. Jó tudatosítani ezt, ahogy azt is, hogy egyetlenek vagyunk, megismételhetetlenek. (A Földön nincs két teljesen egyforma ember... a Teremtő fantáziája kifogyhatatlan...) Egyediségünkben tudunk kiteljesedni emberként, gyerekként: lányként és fiúként, ifjúként, férfiként és nőként, szülőként, nagyszülőként... és éveink tapasztalatával gazdagodva egyediségünkben kell beteljesíteni hivatásunkat, küldetésünket. Szépen szól erről A Kis Herceg írója, Antoine de Saint-Exupery "Citadella" című művében:

"Mert miképpen a fáról, azonképpen az emberről sem tudsz semmit, ha életét szétszakítod folyamatában, ha változásaira darabolod. A fa nem mag, nem vessző, hajlékony törzs, majd végül kiszáradt rönk. Nem kell részekre bontani ahhoz, hogy megismerd. A

fa az az erő, amely lassan magába öleli az eget. Akárcsak te... Isten a világra hoz, nagyra növeszt, aztán sorjában vágyakkal, megbánásokkal, örömmel és szenvedésekkel, haragokkal és megbocsátásokkal ajándékoz meg, s végül magához szólít.

De te eközben nem vagy sem az a bizonyos iskolás gyerek, sem az a hitvestárs, sem az az aggastyán. Hanem az vagy, aki beteljesedik. És ha fel tudod ismerni, hogy az olajfa törzséhez jól odanőtt szélrázta ág vagy, akkor az örökkévalóságot fogod ízlelni változásaidban. És körülötted minden örökkévalóvá lesz..."

*Ásványi Ilona
A Pannonhalmi Főapátsági
Könyvtár igazgatója*

Az előadás 2019. nov. 14-én hangzott el a „Hosszú téli esték hasznosan” programsorozat keretében Dunakilitin.

dr. Nagy Frigyes

Sipos Ernő és meghívója Máté Mária

Palenik József Lucával

A KISALFÖLD HÁZHOZ MEGY

A könyvtárban beszélgettünk Gecsei Ádám szerkesztőségvezetővel és Mészely Réka újságíróval a napilap falulátogató programjának keretében.

IMPRESSZUM DUNAKILITI KRÓNICA

KIADJA:

Dunakiliti Község Önkormányzata

FELELŐS KIADÓ:

Kovács Andor Tamásné polgármester

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Edelmayer Miklósné

E-MAIL:

konyvtar@dunakiliti.hu

TÖRDELŐ SZERKESZTŐ:

Edelmayer Enikő

NYOMDAI MUNKÁK: Monocopy Nyomda,
Mosonmagyaróvár

ISSN: 2415-9220.

TÖK-JÓ DÉLUTÁN AZ ISKOLÁSOKKAL

Milyen jó is töklámpást faragni, rajzolni, ragasztani, játszani a szép októberi időben!

SZÉPSÉG BRONZBAN

Jozef Dittrich kiállítása november 21-től december 5-ig volt látható.

Újévi koncert - 2020

Dunakiliti Község Önkormányzata tisztelettel és szeretettel hívja a falu lakóit és vendégeiket a

GOLD ORLEANS JAZZ TRIÓ, AVAGY ŐRI JENŐ ÉS BARÁTAI
újévköszöntő koncertjére.

Időpont:

2020. JANUÁR 4., SZOMBAT 18.00 ÓRA

Helyszín:

DUNAKILITI FALUHÁZ, KOSSUTH LAJOS UTCA 86.

A koncert előtt 17.15-től pezsgős koccintásra várjuk Önöket a Faluház előterében.

A belépés díjtalan.

EMBERMESÉK

KOVÁCS ISTVÁNNÉ, VARGA JULIANNÁ

Juli hosszú évekig volt körzeti nővér falunkban. A legifjabbak, és falunkba újonnan költözők nem igen ismerhetik. Valamikor nem volt ház, ahol meg nem fordult, és talán olyan ember sem a településünkön, akinek legalább injekciót nem adott volna.

Látogatásomkor csendesen üldögélt az előszobából átalakított, virágokkal bőven díszített, kellemes nappaliban. A délelőtti főzést szívesen váltotta beszélgetésre, hisz mint mondja, ketten vannak Pistivel, a mélyhűtőben pedig mindig van felmelegítésre váró étel.

A korábban mindig aktív Juli, mostanában szívesebben végzi ülve vagy többször megpihenve a házimunka zömét. Utóbbi idő-

Óvárra kerülésekor

ben több műtéten átesett, a teljes gyógyulásban alig mer reménykedni. Botra támaszkodik, de így sem fájdalommentes a járása.

Az ő életútja is regény, mint mindenkié. Azt hittem, hogy Julit jól ismerem, több alkalommal dolgoztunk együtt. Mégsem tudtam, hogy honnan indultak az egészségügyben eltöltött évtizedei.

"Ketten voltunk testvérek - kezdi a történetét Juli. - Bátyám 16 évesen 1956-ban több helybeli fiatalal itthagytta az országot. Sokáig aggódtunk érte, mire hírt kaptunk felőle. Szüleim természetesen szertették volna általános iskolám befejezése után, ha otthon maradok segítségükre. Egyszer nézegettem régi családi papírokat, és megtaláltam egy írást, amiből kiderült, hogy édesanyám fiatal korában szeretett volna bába lenni. Mint hadiárva, erre lehetősége sem adódott, kitelepítették a rokonságát. Tanulás helyett szinte kislányként már családoknál mosott, és vasalt... Sírtam, mikor olvastam. Jól tanultam, és többet nem is tudtak elszakítani attól a gondolattól, hogy megvalósítom édesanyám álmát, és én leszek majd bába...

Pécssett indult akkor bábaképző iskola, ahova jelentkeztem. Apám haragjában, hogy elkészülök otthonról, nem adott pénzt, még az utazáshoz sem. Egy apai rokonom segített, hogy tudjak Pécsre jutni. Felvettek, majd apám is lassan megengyhült annyira, hogy bár nem gyakran, de időnként hazajutottam. Igen kevéske zsebpén-

Családi kép a szüleivel és a bátyjával

zemhez hozzá sem mertem nyúlni, mindig eszembe jutott édesanyám intelme: »sok pénzt is el lehet költeni, a keveset is be lehet osztani szokta mondani. Ez szerint éltem, és élek ma is.«

Akkor még, a képzés befejezése után, az iskola helyezett bennünket oda, ahol a legnagyobb szükség volt ránk. Nógrád megyébe, Balassagyarmatra irányítottak. Szinte azt sem tudtam, hogy merre van ez a város. Végigsírtam az utat. Este értem Salgótarjánba, a vasúton éjszakáztam. Elveszettnek éreztem magam, nem tudtam mit hoz a holnap.

A kórház nagy szakmai gyakorlatot adott, bőséges gyermekáldás volt arrafelé. Az asszonyok népviseletben jártak, mire a sok szoknyától megszabadítottuk a

A balassagyarmati kórház előtt

Táncos fellépés a Nyugdíjas Klub-tagokkal

szülő asszonyt, már jött is a baba, az orvos sem ért legtöbbször oda. Nagyon fiatal voltam, családomtól távol, de megálltam a helyem. A pénzemet beosztottam, soha nem felejtettem, hogy gondolnom kell a holnapra.

Négy évet voltam kénytelen ott tölteni, pedig többször fordultam az óvári kórházhoz, hogy biztosítsanak helyet. Nehezen engedtek el Balassagyarmatról, hisz szinte mindig dolgoztam, számíthattak rám, ha túlmunkára volt szükség, lévén senkim nem volt és semmi igazán nem kötött a városhoz.

Nagy örömmel jöttem Óvár-ra, amikor állást kaptam. Major doktor - aki kezdő orvosként valamikor falunkban dolgozott, és igen jó szívvel volt a kilitiek iránt -, intézte el, hogy a kórház szülészeti-nőgyógyászati osztályán folytathassam a munkámat. Nagyszerű orvosok, és igen jó kolléganők voltak itt, akik szeretettel fogadtak. Jó érzéssel gondolok vissza azokra az időkre. Családias hangulat jellemezte az osztályt, és akkortájt itt is sok kisbaba született.

Aztán férjhez mentem, szüleim bánatára nem maradtam közvetlen közelükben, Óvárra költöztem. Megszületett a lányom is, akit a kórházból egészségtelen lakásba vittem haza, valamint a lassan, de biztosan romló házasságomba... Ekkor kerültem haza, a szüleim-

hez. Elváltam, és bármilyen furcsa, ez meghozta családi házunkba az örömet is. Körzeti nővérként munkát kaptam. Édesapám, mint fával dolgozó ember, csodajátékokat készített az akkor 4 éves Izának. Vidámság, és élet költözött az addig szomorkás házba. Később újra férjhez mentem Kovács Pistihez, majd megszületett Simon is.

Csabai doktor volt akkor az orvos a faluban, majd jött Menyhárt doktor, az ő idejükben még központi ügyelet sem létezett. Szombat-vasárnap is jöttek lakásunkhoz az injekciósok, ami természetesen számított akkoriban. Ma már korszerűbb terápiák vannak, régen Penicillin és származékai inkább csak injekció formában voltak, kihagyni hétvégén sem lehetett. Az is rendszeresnek számított, hogy a betegek mielőtt valamiért orvost hívtak, általában megkérdeztek engem, hogy mitévők legyenek. Orvos, mentő, vagy mondjuk elég egy borogatás?" – meséli az emlékeit mosolyogva Juli.

„ ... és többet nem is tudtak elszakítani attól a gondolattól, hogy megvalósítom édesanyám álmát, és én leszek majd bába... „

"Öt autó volt csak a faluban, az én Trabantom volt az egyik" - folytatja. - "Számталanszor vittem kórházi vizsgálatra, vagy bent fekvés után haza beteget. 24 évig dolgoztam körzeti nővérként, és őszintén mondom, hogy soha nem háborgtam a pluszmunkáért. Mégis, összegezve azt mondom, hogy igaz a mondás: »Senki sem lehet próféta saját hazájában...«

Nyugdíjazásom után, 12 évig vezettem az Őszidő Nyugdíjas Klubot. Gyakran kirándultunk és egyéb programokat is szervez-

A gyerekekkel, az idősebb unokával Renivel és Kovács mamával

tünk. Voltak hosszabb útjaink, de mentünk Lipótra vagy környező falvakba. Az évenkénti találkozás májusban a Macska-hídnál pedig a legjobb, legszebb emlékü összejövetelünknek számított.

Gyakran betegeskedtem, szinte minden műtétem karácsony tájára esett. Éreztem, hogy nem tudom már úgy, mint régebben, ellátni a klub körüli teendőket. Örülök, hogy olyan fiatal, agilis vezetője lett a klubnak, mint a Bazsó Judit. Igazán baráti köröm soha nem alakult ki a faluban. Rokonaim sem nagyon vannak. Családom segítségemre van, Iza szinte mindennapos, a lányunokám is gyakran

jön, a kis Milán, Simon fia, szeret nálunk lenni, gyakran nálunk is alszik, ami nagy öröm nekünk, nagyszülőknek. Naponta főzök, nyaranta pedig amit csak lehet, befőzök télire. Sokat olvasok, szeretek rejtvényt fejteni. Aztán a régi időkre is gyakran gondolok, benne minden ismerősre... és mindezt őszinte szeretettel.

Kívánok boldog, meghitt karácsonyi ünnepeket, és békés, boldog újévet a falunk lakóinak. Mindenkinek jó egészséget kívánok hozzá."

Magyar Ágnes

VELÜNK TÖRTÉNT

OSZTÁLYTALÁLKOZÓK

Az őszt általában az osztálytalálkozók ideje mindenütt, így Dunakilitin is. Októberben tartotta 55, ill. 60 éves osztálytalálkozóját az 1964-ben, ill. az 1959-ben végzett osztály. Először a temetőben helyezték el a megemlékezés virágait elhunyt osztálytársaik, tanáraik előtt tisztelegve. Aztán a részükre külön csodásan feldíszített temp-

lomban szentmisével folytatódott a program. Itt került sor a közös fotózásra is Somfai Árpád plébános úrral. Itt köszöntötte a csoportot Kovács Andor Tamásné polgármester asszony is. Végül finom vacsorával, énekszóval, múltidézőssel kellemesen teltek az órák a helyi vendéglőben.

Novemberben 20 éves osztályta-

lálkozóra került sor, ahol az iskolában, majd a Községi Házban osztották meg korábbi és jelenlegi élményeiket a résztvevők.

Sok sikert, jó egészséget kívánunk mindannyiuknak. Szívesen tudósítunk hasonló eseményekről, ha eljuttatják hozzánk az információkat az érintettek.

Szerkesztők

55 éves osztálytalálkozó

60 éves osztálytalálkozó

1999-2019

NAGY SIKER VOLT

Idén már a VI. Pálinka Ünnepen vehettünk részt Dunakiliti-tejfaluszigeti településrészen, a Rácz és Rácz Manufaktúrában. Dunakiliti Község Önkormányzata vállalta fel 2019-ben is a Pálinka Ünnep fővédnöki szerepét.

A Rácz és Rácz Manufaktúra minden évszakban egyedi élményt ad. Tavasszal a sok-sok virágzó fa által, nyáron az érett gyümölcs, ősszel az immár 6. alkalommal megrendezett Pálinka Ünnep és bérfőzetői verseny által, télen pedig a testet-

leket melengető pálinkakóstolással. Örülhetünk mi, dunakilitiek ennek a helynek. Bárkit kivihetünk oda látogatóba, mindenkinek különleges élményt ad, biztosak lehetünk a sikerben.

Idén elindítottunk egy hagyományt, ami arra épült, hogy a díjazottak büszkén fotózkodtak mindig az eredményhirdetés után. Most készült egy közös fotó az ünnep főszereplőiről, a bérfőzetői versenybe benevezettekről, a díjazottokról az utókornak. Várjuk jövőre is a folytatást.

Advent első vasárnapján koncertezett a Vegyeskar a templomban

Árvay Elek 31 év után búcsúzott a Vegyeskartól

Holcschusztér Lászlóné a Nők a Városért Egyesületben végzett kiváló szociális munkájáért kitüntetést vett át

Búcsú 2019.

Búcsú 2019.

EGYESÜLETI HÍREK

25 ÉVES AZ ŐSZIDŐ NYUGDÍJAS KLUB

Dunakiliti iparilag rendkívül fejlett település, mely történelmi és természeti értékeire is büszke lehet. Ugyanakkor a településvezetők azt vallják, hogy a falu legfőbb értéke az ott élő lakosság. És őket leginkább az egyesületen keresztül lehet megszólítani, mozgósítani. Többek között a most jubiláló Őszidő Nyugdíjas Klubon keresztül is. A 25 éves jubileumát ünneplő Őszidő Nyugdíjas Klub az Öreg-Füzes Faluvédő és Kulturális Egyesület berkein belül működik. Ez az

egyesület a 66 fős taglétszámaival az egyik legjelentősebb Dunakilitin. Könnyen számon lehet tartani a megalakulása óta eltelt időt,

hiszen létrejött a Polgármesteri Hivatalnak és a 160 fős színházteremnek helyet biztosító Faluház építéséhez kötődik. Takácsné Var-

ga Sarolta akkori gondnok hívott segítségül helyi lakosokat a Faluház elkészülténél, hogy segítsenek a takarításban, a Faluház melletti tér tereprendezésében, csinosításában. És akik leginkább ráérttek, a nyugdíjas korosztályúak voltak a megszólítottak. És az ott összegyűlt segítők döntöttek úgy, hogy klubot alakítanak, és rendszerint

összejönnek. Ennek immár 25 éve. Nemes célból jött tehát létre e klub, és a segítőszándék azóta is megvan. Bármelyik vezető irányította is a csoportot - Litresits Antalné, Kovács Istvánné, vagy a jelenlegi, Haszonits Judit - a segítőszándék, a tenni akarás mindig megvolt bennük. Összekötik a csoportot a baráti szálak, a kellemes délutánok, kirándulások, jó programok. Rendszerint finom ételekkel lepik meg a település lakóit a Falunapon, a Szent András-napi disznótoroson, a Rántott Hús fesztiválon, vagy épp a Nyárbúcsúztató lecsópartin. Minden évben számíthat a falu a klub tagjainak segítségére a TE SZEDD mozgalom keretében a faluszépítő környezetvédelmi programon. Ültettek már együtt fát

is a Községi Ház udvarán. Van olyan vállalásuk is, hogy egy-egy virágágyást beültetnek tavasszal a közterületen, és annak gondozását is megoldják késő őszig.

Az ünnepre a térségből (Mosonmagyaróvár, Máriakálnok, Bezenye, Levél, Mosonszolnok, Várbalog) érkeztek vendégek, és a klubok vezetői adták át ajándékuikat és jókívánságaikat a klubvezetőnek, Haszonits Juditnak.

Jó tudni, hogy ilyen egyesülettel, ilyen jó közösséggel számolhatnak a településvezetők és a helyi lakosok is Dunakilitin. Jó egészséget, sok sikert kívánunk a folytatáshoz is.

*Kovács Andor Tamásné
polgármester*

KIRÁNDULTUNK A DUNAKILITIÉRT EGYESÜLETTEL ÉS AZ ÖTE-VEL

Érdekes módon 2019 őszén két egyesületünk is úgy döntött, hogy Esztergomot keresi fel kirándulása során. Ezen nem is lehet csodálkozni, hiszen Esztergom gyönyörű, és két dunakiliti születésű plébános által ezernyi szállal kötődik településünkhöz. A kirándulók

megtapasztalhatták, hogy az esztergomiak őrzik két plébánosunk emlékét, és általuk a dunakilitiek nagy becsben vannak tartva a városban.

A kirándulás rendkívül jól sikerült mindkét esetben.

ISKOLAI HÍREK

Szücs Katalin tanárnőnek a faluvezetők is gratuláltak

Pedagógus Szolgálati Emlékérem

Emlékezés az aradi vértanúkra az 5. osztályosokkal

Az október 23-i ünnepség a 8. osztály közreműködésével

Koszorúzás a Batthyány-ünnepen

Batthyány-ünnep

ÓVODAI HÍREK

Benedek Elek születésnapja a Népmese Napja. Szeptember 30-án együtt ünnepeltünk a nagycsoportos óvodásokkal a Közösségi Házban. Mesét olvastunk és megnéztük a Magyar népmesék sorozat egyik filmjét. Jó szórakozás volt kicsinek és nagynak egyaránt.

OLVASNIVALÓ

EGY KIÁLLÍTÁS MARGÓJÁRA

Három számomra rendkívül kedves és értékes ember munkája nyomán nyílt kiállítás Dunakilitin a Faluházban.

Négy éve fogott össze először Sárköziné Sreiner Mónika, Lepsényiné Sreiner Éva és Haszonits Judit, és elkápráztatva minden látogatót egy látványos baba- és mackókiállítást hozott létre advent idejére, hogy megörvendtessenek vele minden látogatót, felnőttet és gyermeket egyaránt.

A folytatásra négy évet kellett vár-

ni. Dec. 1-jén megnyílt a II. Baba-kiállítás Dunakilitin.

A kiállított babák és tárgyak szemet gyönyörködtetőek, ízlésesek voltak. Elsősorban a három főszervező tulajdonát képezték, ill. 44 baba érkezett egy lipóti gyűjtőtől, Kaiser Simon Judittól.

A összkép mosolyra derített, vidámságot árasztott. Nem volt tehát hiábavaló Mónika, Éva és Jucus munkája. Adni akartak és adtak is élményt, szeretetet, odafigyelést a másik embernek, aki bár azt nem kérte, de mégis jól esett neki, hiszen simogatásra, gondoskodásra vágyunk mindannyian.

Ez a kiállítás gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt szólt. Unokák és nagymamák, nagypapák, szülők és gyermekeik is elmélázhattak itt a tárgyak között.

Valamennyien szeretjük a meséket. A mesék végén mindig minden jóra fordul, mindig a jóság, az igazság győz. Ha hiszünk ebben saját életünkre vonatkozóan is, attól már megszépülnek hétköznapjaink is. Hálásan köszönjük tehát a szervezőknek, hogy szabadidejükből áldoztak e nemes ügyért. Nagy örömet szereztek vele mindannyiunknak.

Kovács Andor Tamásné

EMBERT PRÓBÁLÓ BICIKLIS TÚRA

Üdvözljük a Krónika minden kedves olvasóját!

Soha nem egyszerű elkezdni egy történetet, bár ezt sokan tudhatják, akik a hétköznapi tevékenységüktől merőben másba fognak bele. Sokkal könnyebb helyzetbe kerülünk akkor, mikor a napi munka során szóba kerül kedvenc hobbinak, a KERÉKPÁROZÁS. Ebben az esetben a szavak, a mondatok, s így a történetek megállíthatatlan áradata indul meg, s igyekszünk minden történetet, gondolatot, érzést pontosan átadni a hallgatóságunknak. Ezt az érzést megra-

gadva vetjük most papírra néhány gondolatunkat a bicajos kalandjainkról!

Sokakban felmerül a kérdés, mikor említjük a biciklizést, hogy: „Mi a nagy dolog abban, ha valakik elmennek egyet tekerni?” Legnagyobb meglepetésükre erre csupán egy viszont-kérdéssel szoktunk válaszolni: „Hallott már a Kéktúráról? Az ország egyik legismertebb és legemberpróbálóbba gyalogos kihívásáról?” A válasz magában rejti a csapdát, hisz nem sokan vannak, akik ne hallottak volna róla. A Kéktúra az ország egyik, ha

nem a leghosszabb (1165 km-es) gyalogtúrája a Magyar Természetjáró Szövetség szervezésében. Elismerésre méltó teljesítmény mindattól a 6715 embertől, aki eddig teljesítette!

Ennek a mintájára azonban van egy kerékpáros szervezés is, ami az Országos Kerékpáros Körtúra megnevezést viseli, és a maga 4100 km-es távolságával az ország leghosszabb kerékpáros túrája! Az érdekesség azonban sokkal inkább az, hogy a Magyar Kerékpáros Túrázók Szövetsége (MKTSZ) adatai szerint eddig csupán mindössze 12

ember teljesítette! A túra végighalad gyönyörű hazánk legnagyobb nevezetességein, megyeszékhelyein, völgyein, dombjain, hegyein. Ez utóbbi területről szeretnénk jelen írásunkban többet mesélni, kiemelve országunk legmagasabb pontját, az 1014 méter magas Kékestetőt!

A Kékestető meghódításának története azon ritka pillanatok egyikét hozza el az ember életében, amikor teljesen őszintén, minden álcát, álarcot levetkőzve közlik velünk a történetet hallgatók: „Ti nem vagytok normálisak.” Meg kell mondjuk őszintén, hogy a felfelé vezető út során mi is többször feltettük egymásnak, önmagunknak is az előző kijelentést kérdés formájában és mindannyiszor hasonlóan válaszoltunk rá. Ám mindennek ellenére kijelenthetjük, hogy életünk egyik legmeghatározóbb, legnagyobb kihívása volt a kerékpározás terén! Maga a túra rendhagyóra sikerült, már az előző nap komoly nehézségbe ütköztünk és órákon át kerestünk egy nem létező pecsételési pontot, amikor is váratlan segítséget kaptunk egy helyi bolt tulajdonosától, aki leigazololta számunkra az aznapi távot, így folytathattuk utunkat Szuha irányából a hegy felé. Sokan azt hiszik, hogy a legnagyobb kihívást egy ilyen nehézségű túrán azok a helyzetek eredményezik, amikre az ember számít, de sajnos nem így van! Esetünkben sokkal nagyobb megpróbáltatást jelentett a „Kékes-támadás” előtti szállásunk elérése. Galyatető nem messze, közel azonos magasságban található település az Északi-középhegységben, mint Kékestető. A maga 933 méteres magasságával és 9 kilométernyi folyamatos szintemelkedésével elég nagy megpróbáltatást

okoz azon szerencsés kalandoroknak, akik egy csodálatos hegyi ösvényen, autóktól, motoroktól, buszoktól mentes útesten szeretik élvezni a természet szépségeit. A szombati szállást este hat órákor értük el, az egész nap nyomunkban levő esőfelhőket megelőzve, 90 kilométernyi túrázás után. A majdnem négyórányi hegymenetben az a leginkább ijesztő, hogy ott nincs semmilyen technika, ami könnyebbé, pihentetőbbé tenné a tekerést, ott és akkor csak a nyers erőre és a többi túratárostól kapott biztató szavakra lehet számítani. Esetünkben azonban egyéb segítséget is kaptunk a sorstól: a felfelé vezető út felénél egy süldő vaddisznó jött velünk szemben és nem nagyon akart irányt változtatni! Mivel aggódtunk, hogy nehogy az erdőben csörtetve kísérje őt az anyja, így sietve tekertünk tovább, hogy minél hamarabb magunk mögött tudhassuk a veszélyes helyzetet! A szállás elfoglalása után erőt gyűjtve a másnapi induláshoz időben lepihentünk, így vasárnap reggel már hét órákor nyeregben voltunk. Szerencsére az éjszakai vihar nem hagyott maga után nagy tócsákat és kidőlt fákat, így könnyű útnak néztünk elébe. Galyatetőről 569 méter magasságba gurultunk vissza, ahonnan elkezdődött a „csúcs-támadás”, ami több mint két órán

át tartott. Azonban a látvány, ami a csúcson fogadott minket, minden tekintetben csodálatos és felejthetetlen volt! Az összes nehézség, amin keresztül kellett mennünk hozzá, mind eltörpült, megszépült hatására. Ezután jött el a túra egyik legkiemelkedőbb része, a csúcsról való legurulás, ami a második legjobb dolog a hegyekben történő biciklizés során, a teljesítőképességünket próbára tevő, a siker mámorító érzését nyújtó emelkedők után.

Jövőre az év hatodik hónapjában terveztük folytatni a kerékpáros körtúrát, amelynek útvonala sokkal könnyebb szakaszon – Eger, Nyíregyháza majd Békéscsaba irányába – vezet, így bánatunkra közel 1000 kilométerre magunk mögött kell hagynunk a hegyeket, de úgy hisszük, hogy az érzés és a látvány miatt még sokszor fogjuk próbára tenni magunkat hasonló nehézségű szakaszokon, gyönyörű tájakon. Azt pedig csak remélhetjük, hogy a jövőben is lesz lehetőségünk beszámolni ezekről a túrákról!

Kerékpáros üdvözlettel, kívánunk mindenkinek boldog, békés karácsonyi ünnepeket és sikerekben gazdag boldog új évet!

Erdős Gergő és Bozi Mihály

TALÁLKOZÁS VARGA J. RICHÁRDDAL, A JÓTEVŐ KAJAKOSSAL

Találkozásom Varga J. Richárddal megérkezése után pár nappal volt a Közösségi Házban. Ekkor már tudtam róla, hogy Norvégiából kajakkal jött haza és 5 és fél hónap alatt 5070 km-t tett meg.

- Kérem, mutatkozzon be nekünk. Mit kell tudni Önről?

- Rajkáról származom, de Dunakilitin van a lakásom. Fogtechnikus végzettségemmel a szakmában dolgoztam, de kalandvágyam Norvégiába vitt. Ott először halfeldolgozó üzemben dolgoztam, ami rendkívül kemény munka volt. Később megpróbálkoztam a szakmámban elhelyezkedni. A fogtechnikusokat nem hajtják annyira, mint nálunk, de nincs is olyan jó bérük norvég viszonylatban. Így a nyári időszakban kajak-túravezetőként tevékenykedtem. Később aztán ebből fő állásúvá váltam.

- Mikor született meg a döntés az útról?

- Márciusban, és hamarosan indultam is. Nem szoktam sokat gondolkodni a dolgokon. Én azt vallom, hogy nem kell mindent túltervezni, mert sok varázstól fosztja meg magát az ember. Legyen meg a fő elképzelés, és próbáljunk meg azon maradni.

- Miért is csinálta?

- Erőpróbaként és felhívni a figyelmet a rákos gyerekekre és a nekik szervezett Bátor Táborra. Valójában barátaimnak, önmagamnak is bizonyítani akartam. Így utólag már azt mondom, bárki meg tudná csinálni, ha igazán akarja és meri.

- Mikor figyelte fel a "nagy kajakosra" a média?

- Kb. 1000 km megtétele után. A barátaim szóltak az újságíróknak. Ezt követően aztán figyeltek rám, többször szerepeltem a hírekben. Megérkezésemkor a Kisalföldben megjelent cikkek írója fogadott, de jártam már az RTL Klub és az M2 stúdiójában is. A környéken pedig már felkértek több élménybeszámolóra.

- Volt félelem Önben bármikor is útközben?

- Természetesen. Félelem nélkül nem lehet létezni. A félelem és annak leküzdése hajtja az embert előre. Életveszélyben akkor voltam, amikor egy uszály majdnem elsodort.

- Soha nem bizonytalanodott el, hogy képes lesz megcsinálni?

- De bizony igen. Az első 500 km-en tartottam tőle, hogy mi lesz ha nem megy. De sokan biztattak, a családom is támogatott erkölcsileg és anyagilag is, így aztán nem lehetett feladni. Ha nagyon zord időjárási viszonyok voltak, akkor a parton maradtam. Egyébként a folyókon sokkal nehezebb volt, mint a tengeren. Ráadásul a zsilipeknél ki kellett húzni a vízből a 80 kg-os kajakot.

- Mik a további tervei?

- Nehéz volt kiszállni a kajakból fizikai és lelki szempontból is. A következő útig emlékeimet rendezem. Tervem, hogy film és könyv

is készüljön az útról. Úgy érzem, ehhez van kellő anyagom, és segítséget ígértek a norvég nagykövetségről is. De van titkolt álmom is, amiről még nem szeretnék beszélni.

- Mit nem kérdeztem meg, amit szívesen megosztana a Dunakiliti Krónika olvasóival?

- Köszönetemet fejezem ki mindenkinek, aki támogatta utamat és a Bátor Tábor. Összesen több mint 400.000 Ft-ot sikerült összegyűjtenem. Külön köszönöm azoknak a szeretetét, akik megérkezésemkor a parton vártak. És édesanyám mákos kalácsát sem hagyhatom ki.

Búcsúzásakor kezet fogtam a nagy kajakossal, így fejeztem ki elismerésem a nagy teljesítménye iránt. Erre akár már a Mosoni-Duna partján is sor kerülhetett volna, ha tudok arról, hogy pontosan mikor érkezik.

Megegyeztünk továbbá három dologban:

1. Dec. 7-én először Dunakilitin a Faluházban találkozik a „rajongókkal”.

2. Visszatér tavasszal is vetítéses élménybeszámolóval.

3. Ha újra elindul kajakkal, akkor előre egyeztetünk időpontot, és sokan leszünk a parton, mert ekkor tartjuk majd a kishajó-kikötő ünnepélyes átadását.

Kovács Andor Tamásné

KÖNYVBEMUTATÓ DUNAKILITIN

"Évszázados játékok" címmel jelentetett meg kiadványt a dunakiliti Színjátszó Kör. Az 1000 példányban megjelenő könyv létrejöttét

támogatta Dunakiliti Község Önkormányzata, de helyi vállalkozók közül 100 példány kifizetését, jelképes megvásárlását vállalta Sárkoziné Sreiner Mónika és családja, és helyi lakosok is adakoztak. A könyv alkotói: leginkább Bieber Miklósné és férje, továbbá két fiuk: Miklós és Tamás, ill. rögzítette visszaemlékezéseit Mayer Gizella is.

A könyvbemutatót Kovács Andor Tamásné polgármester asz-

szony nyitotta meg. Ezt követően Bieborné Kati mutatta be a könyvet, majd férje, Miklós néhány érdekes adatra hívta fel a figyelmet a könyv tartalma kapcsán. Az este ajándékozással, kedves vendéglátással, vidám hangulattal, nótázással folytatódott.

Megállapíthattuk, hogy összetartó közösség a dunakiliti Színjátszó kör, és nemcsak a múltat, jelent és a jövőt köti össze, hanem a dunakiliti generációkat is.

SPORT

DUNAKILITI KSE – 2019. ŐSZI ÉRTÉKELÉSE

Tisztelt dunakiliti Lakosok, Szurkolók, Sportbarátok, Támogatók!

Dunakiliti KSE csapatai számára a 2019-2020-as bajnoki szezon őszi fordulói felemásan sikerültek.

Felnőtt csapatunk 21 megszerzett ponttal a tabella nyolcadik helyén áll, ami csalódás számunkra a megerősített játékoskeret ellenére. Ezért az egyesület vezetősége edzőcsere mellett döntött. Samu Zoltán vezetőedző helyére Németh Barnabást bízta meg, aki felhagyva

a játékos ambíciójával, azon lesz, hogy kimozdítsa csapatunkat a gödörből.

Ifjúsági csapatunk hatodik helyen telet 27 megszerzett ponttal, ami elfogadható a nagyon megfiatalodott játékoskerettől. Több mérkőzésen is vert helyzetből álltak fel erősebb csapatokkal szemben, ami a jövőre nézve biztató képet mutat. Ezen csapatunknál is vezetőedző csere történt, Tamás Patrikot Varga Balázs váltja.

Ezúton köszönjük a két távozó edző eddigi munkáját, sok sikert kívánunk nekik az élet bármely területén.

U16-os csapatunk a generációváltás miatt teljesen megfiatalodott és egy erősebb bajnokságban a jelenlegi ötödik helyezéssel elfogadhatóan teljesített.

Számunkra örömteli az U14-es csapatunk szereplése és az őszi első

helyezése. A góllövő lista első két helyezettje Erdős Benedek Gyula 35 góllal és Szalai Dávid 30 góllal.

Női kispályás csapatunk jelenleg a harmadik helyen telet, amiből van lehetőség előrelépni a tavasz folyamán.

Boszik-korosztályaink, kiegészülve a dunaszigeti focistákkal (akik kettős igazolással szerepelnek), valamint az újraindított ovifoci által szervezett gyerekekkel, a tornákon való részvétellel Dunakiliti jó hírnevét öregbítették.

Minden egyes Dunakiliti Labdarúgásáért, Sportjáért tevő Játékosnak, Edzőnek, Szervezőnek, Szurkolónak, Támogatónak békés karácsonyi ünnepet és boldog új esztendőt kívánunk!

*Dunakiliti, 2019. december 6.
Dunakiliti KSE vezetősége*

ATLÉTIKAI SIKEREK

Idén 9. alkalommal rendezte meg a Mosonmagyaróvári Atlétikai Klub (MAC) a nagyszerű Mikulás fu-

tást, ahol korosztályonként különböző távon mérették meg magukat a versenyzők. A 10-11 évesek kategóriájában Forrai Attila (holtversenyben) volt a leggyorsabb. A legidősebb fiúk kategóriájában Varga Bence (szintén holtversenyben) szerezte meg az első helyet, míg a testvére, Varga András harmadik lett. Ők ketten és egy mosonmagyaróvári atléta alkotta csapat Székesfehérváron az ifjúsági nyolcpróba összetett magyar bajnokságon (100 m futás, távolugrás, súlylökés, 400 m futás, 110 m gátfutás, magasugrás, gerely-

hajítás, 1500 m futás) mérkőzött meg a többi résztvevővel. A kiliti fiúk csupán pár hónapos hivatalos atlétikai múlttal rendelkeztek, így a felkészülésre rövid idő jutott. A háromtagú csapat mindennek ellenére bravúrosan országos 3. helyezett lett (2019. szeptember 21-22.).

VÖRÖS CSENGE AMERIKAI ÁLMA

Az idei tanévetem Virginia államban, a Foxcroft School nevű magániskolában töltöm, az ASSIST ösztöndíjprogramnak köszönhetően. Az ASSIST célja, hogy a világ vezető diákjait összekösse az USA legrangosabb magániskolaival. Az én iskolám, Foxcroft, egy Middleburg nevű kisváros mellett van. Az iskola hatalmas kampusszal rendelkezik, ami többek között otthont ad az istállónak, ahol 60 ló várja a diákokat. Az iskola

lovass programja kiemelkedőnek számít országszerte. A fő céloom ebben az évben, hogy a lovasscsapat részeként minél jobb eredményekkel segítsen az iskolát, és a későbbiekben hasznos kapcsolatokat építsek. Azt hiszem, nyugodt szívvel mondhatom, hogy idáig ezeket a célkitűzéseket sikerült teljesítenem! Öt versenyen vettem részt az iskolával az őszi szezonban, és mindenhol helyezett voltam, illetve minden versenyen sikerült legalább egy első helyet szereznem. Az eredményeim alapján az egész államból elsőként kvalifikálódtam az állami bajnokságra, ami majd februárban kerül megrendezésre. Jelenleg gőzerővel készülünk erre a megmérettetésre és a tavaszi szezonra. Ami a programban a legjobban tetszik, az a csapatszellem, itt a lovaglás teljes mértékben csapatsportnak számít, és az iskola

mindenben támogatja a lovasokat. Nagyon jó érzés mikor a pályáról kitekintve látom a csapattársaimat szurkolni, és hogy mindig őszintén támogatnak. Úgy érzem, ezekből az élményekből sokat tanultam már most.

A lovaglás mellett a mindennapjaim főként a tanulásról szólnak. Az egész rendszer nagyon más az otthonihoz képest. Ami nekem nagyon tetszik, hogy sokkal több szabadságot hagynak a diákoknak a tantárgyválasztásban. Nekem öt tantárgyam van: amerikai irodalom, amerikai történelem, matematika, spanyol és állat-biológia. Az állat-biológia egy újonnan bevezetett tantárgy, ahol először általánosságban tanulunk szinte minden állatfajról, majd a második félévben főként a lovak anatómiájára koncentrálnak. Számomra ez egy álomtárgy, nagyon élvezem.

zem! De ezt az összes többi órám-ról is elmondhatom, minden tanáromat nagyon szeretem, az órák érdekesek és szinte mindig interaktívak. Az órák hosszabbak is mint otthon, 90 percesek. Ettől kicsit tartottam, hogy túl hosszúnak fognak tűnni, és nagyon elfáradok majd, de szerencsére nem lett igazam! Szinte észre se veszem, hogy kétszer annyi időt vagyunk az osztályteremben, mint otthon.

A téli szezonban úgy éreztem, ideje kipróbálnom valami újat, szóval elmentem a kosárlabdacsapat válogatójára. Ez a sport számít a legnépszerűbbnek nemcsak a mi iskolánkban, de az egész országban. Nem kis meglepetésemre a válogató olyan jól sikerült, hogy bekerültem az elsőszámú csapatba. Még csak pár edzésünk volt ugyan, de idáig nagyon tetszik. Az első mérkőzésünk a héten lesz, remélem, hogy hasznos játékos leszek

a csapatnak!

Az edzések, a lovaglás és az iskola mellett szabadidőm nem nagyon marad, de ha van, igyekszem a barátaimmal tölteni. Az első naptól mindenki nagyon kedves és befogadó, mostanra pedig úgy érzem, olyan barátságokat is sikerült kötőnöm, amik nemcsak egy évre szólnak! Nagyon sok országból vannak diákok az iskolában, így nemcsak amerikai, de például dél-koreai, kínai, japán, német és mexikói barátokra is szert tettem.

Hétvégente számos lehetőséget biztosít az iskola, hogy felfedezzük a környező kisvárosokat, találkozzunk testvériskolákkal vagy kiránduljunk a gyönyörű virginiai természetben. Ha éppen nincs versenyem, igyekszem ezeket a programokat is kihasználni, és minél többet felfedezni Amerikából.

A legnagyobb kihívást a tanév elején az alkalmazkodás jelentette,

hiszen egy átlagos magyarországi gimnáziumból egyik napról a másikra egy amerikai bentlakásos lányiskolába kerültem. Ez némi nehézséget okozott, de a barátaim és a családom támogatásával hamar túllendültem ezen az időszakon, és most már minden percét élvezem az ittlétemnek! Végtelenül hálás vagyok ezért a fantasztikus lehetőségért mindenkinek, aki bármilyen formában is segített hogy eljuthassak ide, és megéljem a saját "Amerikai álmom"!

Vörös Csenge

ANYAKÖNYVI HÍREK

65 ÉVE EGYÜTT SZERETETBEN, BÉKESSÉGBEN, AKTÍVAN

65 év csaknem egy emberöltő. Ennyi éve él együtt szeretetben, békességben Takács István vagy ahogyan mindenki nevezi a faluban,

Pityó bácsi kedves feleségével, Jolán néniel Dunakilitin az Ady utcái családi házában.

Köztük nézeteltérés, hangos, hara-

gos szó még nem volt. Ezt nemcsak ők maguk vallják, hanem a szomszédok, az utcabeliek is megerősítik. Még ma is aktív életet élnek mindketten. Pityó bácsi legalább napi 8 órát dolgozik a bognárműhelyben hátul az udvarban, és a nagy kert gondozását is ő végzi. Minden vasárnap ott van a szentmisén, melyet egy kis baráti diskurzus követ a helyi vendéglő teraszán. A Dunakilitiért Egyesület oszlopos tagja, így a programokra is rendszeresen ellátogat. A település szintű rendezvényeken is gyakran megfordul. Pityó bácsinak

iparosként szoros a kapcsolata a térségi Ipartestülettel is, melynek elismert tagja, amit a tőlük 2017-ben kapott Életműdíj is bizonyít. Joli néni látása nagyon megromlott az utóbbi időben, így ő inkább csak a lakásban szorgoskodik.

A nagy ünnepre a család apraja-nagyja összegyűlt, melyet ha-

marosan egy újabb jeles esemény követett, ugyanis Pityó bácsi 2019 novemberében töltötte be 90. életévét. Jó egészséget, további szép, aktív életet kívánunk a jubiláló párnak, melyhez áldásban Somfai Árpád plébános úr részesítette őket az értük felajánlott szentmise végén.

TAKÁCS ISTVÁN 90 ÉVES LETT AKI ELMONDHATJA MAGÁRÓL, HOGY ÉLETE TELJES

Munkájára és családjára legbüszkébb Dunakilitin Takács István, aki a minap töltötte be 90. életévét, és szépkorúvá vált. Ő a nyolcadik jelenleg a sorban. Kik is a 90 éven felüliek Dunakilitin: Kálmán Alajosné, Makai Gáborné, Varga Ágostonné, Cséfalvay Ferencné, Fazekas Julianna, Varga Béláné, Bátor László és november 16-tól Takács István.

Ő az, aki elmondhatja magáról, hogy teljes életet élt. Munkájában sikeres, családjában boldog, közösségében elismert személy. Köszönheti mindezt kiváló munkájának, csendes természetének, nagy bölcsességének.

Takács István 1929. nov. 16-án

született Dunakilitin 3. fiúként a családban. Szülei nagy gonddal nevelték két bátyjával, Lászlóval és Imrével együtt. Bognárnak tanult, pedig fodrász szeretett volna lenni. De az édesapjára hallgatott, aki azt mondta: „Fiam, a gazdaságban nagyon hasznos lenne, ha bognár lennél.” Soha nem bánta meg, hogy ezt a szakmát választotta, a fával mindig szeretett foglalkozni. A család nyolc hold földön gazdálkodott. Az egyik bátyja elment szolgálni, a másik az óvári piaristáknál segédkezett. Pityó bácsi pedig 1946-ban elszerződött 3 évre bognárinasnak. 1948 augusztusában aztán a Rajka és Vidéke Ipartestületnél 2 év után sikeres segédvizsgát tett. Magyaró-

várra került a tangazdaságba. Mezőhegyesre készítettek kocsikat, de ez a kocsigyártás 1949 májusában megszűnt. Maradhatott volna mint általános karbantartó a tangazdaságnál, de ő mást gondolt. Engedve a csábításnak: Hegyeshalomra ment dolgozni. Naponta 38 km-t biciklizett, és mellette ledolgozta a 8 órát. Így ment ez 1950 októberéig. Akkor bevonult katonának. De az édesanyja hamarosan levelet írt: „Gyere haza, fiam, édesapád nagyon beteg.” És ő szót fogadott ismét. Nem ment vissza Hegyeshalomra dolgozni, hanem itthon maradt a szüleivel. Őt bognár volt akkor Dunakilitin, de szépen megélt belőle mindegyikük a faluban ki a termelősövetkezeten belül, ki azon kívül. Így ment ez 1965-ig. Ekkor ácsként volt szükség a munkájára Cséfalvay Imre mellett. Jó barátok, jó munkatársak lettek. Ha végigsétálunk a faluban, talán nincs is olyan utca, ahol ne találunk meg Pityó bácsi és társa munkáját.

1989-ben nyugdíjba vonult, de az aktív munkát tovább folytatta. Ma is reggeltől estig dolgozik. Rendkívül népszerű bognármester nemcsak Dunakilitin és környéken, de messzebb is híre járt a szomszédos

országokban is. Hintói, parasztszekerei, szánjai azóta sokakat szolgálnak, szállítanak szerte Európában. Pityó bácsi beírta magát Dunakiliti történetébe azáltal is, hogy a dunakiliti Falumúzeumnak ajándékozott egy teljes bognár szerszámkészletet. A Múzeumok Éjszakáján többször tartott már előadást, bemutatót. Most készül egy könyv a településen, melynek címe: „Mesterségek, mesteremberek Dunakilitin”, és ennek a könyvnek az első riportalánya ő volt.

Minden programon, minden rendezvényen ott van. Legutóbb a Kulturális Örökség Napi falunézó sétán tréfásan jegyezte meg: „Még jó, hogy sétára invitáltak minket, mert futni már nem tudtam volna eljönni.”

A Dunakilitiért Egyesület aktív tagja, Dunakiliti lakói körében is nagy tisztelet veszi körül. Mivel tagja volt a Dunakiliti ÖTE tűzoltó zenekarának mint karnagy, a Tűz-

oltó Egyesület tiszteletbeli tagja is. Így 2017-ben, az egyesület 130 éves jubileumán „Dunakiliti szolgálatáért” emléklappal jutalmazták.

A Moson Megyei Ipartestületől Életműdíjat kapott ugyancsak 2017-ben (febr. 18.). Pityó bácsi már 74 éve iparos!

Pityó bácsi köztisztelőnek örvend Dunakilitin, szeretik és tisztelik őt az emberek, és ő szívesen ad bölcs tanácsot fiatalnak és idősnek egyaránt. Lelkesedése, optimizmusa határtalan. Tud élni, mer örülni az élet apró dolgainak is. Mindenre talál megoldást, nem ismer lehetlent. Ha megkérdezik tőle, mi a hosszú élet titka, szerényen csak ezt mondja: „A munka és a család az éltető erő. Az ember ne hagyja el magát soha!”

Erre biztatja nap mint nap szeretett hitvesét, élete párját, Joli néni, akivel 1 hónapja ünnepelték 65. házassági évfordulójukat. Szeretben, megértésben éltek végig

és nevelték becsülettel, nagy-nagy gondoskodással két lányukat, Jolit és Mariannát. A lányok szerencsére nem kerültek messze, hogy segíteni tudják immár idősödő és gyengülő szüleiket. Nagyon jó gyerekek ők, akárcsak az unokák, dédunokák. Hát milyenek is lehetnének, ha két ilyen nagyszerű ember nevelte őket, mint Takács István Pityó bácsi és felesége, Joli néni. Amikor egy alkalommal tűzifát ajánlott nekik az önkormányzat, ők azzal háritották el: „Adjuk annak, akinek nagyobb szüksége van rá.”

Szívből gratulálok az Ünnepeletnek magam és Dunakiliti lakói nevében.

Mit kívánhat az ember a 90. születésnaposnak? Tartsa meg a Jóisten ilyen derűsnek és erősnek még sokáig. Erre minden esélye megvan, hiszen jó egészségnek örvend.

Isten éltesse sokáig!

Kovács Andor Tamásné

„FORDULJUNK SZERETETTEL, MEGÉRTÉSSEL A MÁSIK EMBER FELÉ!”

DUNAKILITI ISMÉT SZÉPKORÚT KÖSZÖNTÖTT

2019. október 8-án nagy ünnep volt Dunakilitin Batori László családjában. Laci bácsi ugyanis betöltötte a 90. életévét, és vele ismét

férfitaggal bővült a szépkorúak „közössége” a településen.

„Egy emberben benne van az egész világ” – vallotta Tolcsvay László zeneszerző, és ez különösen igaz az ünnepeltre. Dunakilititől messze Szabolcs megyében, Pusztadoboson látta meg a napvilágot 1929. október 8-án. Öten voltak testvérek, kevés földdel gazdálkodó szülei szakmát javasoltak számára. Így lett aztán cipészinas, majd szakmát szerezve Miskolcon kezdte a munkát. Próbálkozott Nyíregyházán,

majd Pesten, de mivel megélni nem tudott belőle, így a fővárosi csavargárban helyezkedett el. Ide címezték számára a katonai behívót is. Több városban folyt a képzés, mire Dunakilitire került határőrként 1951-ben. Itt ismer-te meg feleségét, Suri Máriát, aki szemben lakott a laktanyával. Két évig volt a gyűrűs menyasszonya, majd 1955-ben feleségül vette. Az esküvő után először a Villa épületben laktak, majd a Kossuth utcai családi házba költöztek. Laci bácsi

a Mezőgépgyárba helyezkedett el, majd onnét is ment nyugdíjba 33 év után. Felesége, Marika néni is kitanulta a hegesztő szakmát és 29 évig dolgozott ugyanott. Ők mindent együtt csináltak régen és ma is. Hiába nyugdíjasok rendkívül aktív tagjai Dunakiliti közösségének. Mindketten a Dunakilitiért Egyesület és Rajka-Feketeerdő Egyházközség Vegyes karának tagjai. A Honvéd Horgász Egyesület tagjaként gyakran járnak pecázní. Vasárnap délutáni programként pedig kibicikliznek a falutól 3 km-

re lévő Vadvíz kempingbe. Soha nem fáradtak, soha nem szomorúak, örök vidámság jellemzi őket. Az erdőt, a vízpartot járva gyakran figyelnek fel különlegesen szép természeti környezetre, amit szívesen ajánlanak barátaik és a lakosok figyelmébe. Két lányuk született, náluk pedig négy unoka van, és boldog dédnagyszülők is. Egészségükre vigyáznak. Laci bácsi csak „tartósító gyógyszereket” szed, Marika néni még azt sem. Laci bácsi mottója az, hogy mindenki úgy ítélkezzen, ahogy elvárná, hogy

felette ítélkezzenek. Ezt arra érti, hogy maga igen kis mértékben ítélkezik, ha egyáltalán megteszi azt. Ez meghálálja magát a közösségben. Ha szeretettel, megértéssel fordulunk a másik ember felé, az jóérzés mindenkinek. Mindketten szerencsésnek tartják házasságukat, aminek alapja a hit, az egymásnak adott eskü, az egyforma értékrend és a kölcsönös megbecsülés. Mondják, hogy soha nem volt köztük féltékenység, komoly veszekedés vagy harag. Bátor László és felesége Marika néni boldog emberek, hiszen vannak szép emlékeik, voltak és vannak céljaik is. Már most szervezik és várják a következő nagy ünnepet, hiszen 2020 novemberében 65. házassági évfordulójukat fogják ünnepelni szerető családjuk körében. Kívánjuk, hogy így legyen. Szeretettel kívánjuk nekik, hogy tartsa meg a Jóisten őket legalább olyan erőben, mint most vannak. Őrizzék meg hihetetlen bölcsességüket, élvezzék még az életet együtt kedves szeretteik körében sokáig.

Kovács Andor Tamásné

AKIKET A GÓLYA HOZOTT...

Farkas Mira 2019. szeptember 24-én született Farkas-Cseh Erika és Farkas Arnold második kislányaként. Igazi kis cukiság, mindenkit levesz a lábáról. Maja igazi nagyte sóként vigyáz rá, szeretgeti.

Hutvágner Ádám 2019. szeptember 10-én született Dertyina Ildikó és Hutvágner Attila első gyermekéként. Ádám mosolygós, jó kedvű baba. Nagyon szeret a faluban sétálni szüleivel.

Samu Doma 2019. november 1-jén született Samu Dóra (Bereczki Dóra) és Samu Zoltán második gyermekeként. Nagyon nyugodt baba. Sokat nézelődik és szeret na gyokat aludni a babakocsiban.

Orbán Sándor: Dunakiliti

Csendes kisleuban van szívemnek egy része, ez a kisleu is Árpád vezér része.
 Oly gyönyörű gyöngyszem Duna folyásánál, szebb a vőlegényi kalap színes bokkrétájánál.
 Meg voltam én hívva, oly örömmel mentem, ámultam és néztem áhítattal, csendben.
 Gyönyörű templomában festett ablak sorban, szemet csalogatva nézzem meg csak jobban.
 Nézem s csodálom ragyogó színeit, dicséri rég volt mesterek alkotó műveit.
 Térek tovább utcáról, utcára sorba, becsületes emberek nevéen itt nem esik csorba.
 Míves kerítéseken aranyló lándzsa hegyek, ámulva-bámulva mégis tovább megyek.
 Elmegyek én bős folyóhoz, hadd nézzem habját, mint tölti ki betoníven örült nagy haragját.
 Forrongva zúg, tekeri örvényét, ember nem értheti természet törvényét.
 Mégis otthagynom én, bár félve csodálom, otthon vár engem szerető családom.
 Itt hagyom én lelkemnek egy darabját, hadd töltse csak öreg folyó tovább a haragját.
 S ha szememből lecseppen a könny, azt kívánom, e szép helyen az a könny gyémánttá váljon.
 Díszítse e dolgos nép aranyló zászlaját, Isten hallgassa meg rebbenő sóhaját.

*Orbán Sándor, Orbán Mariannának, a Közösségi Ház munkatársának az édesapja Püspökladányból.
 Egy dunakiliti látogatása alkalmából született a vers, amit most szeretettel küld karácsony ünnepére.*

AZ ÉV FÁJA

MÁSODIK LETT DUNAKILITI BÜSZKESÉGE AZ ÉV FÁJA VERSENYBEN

Mikor megtudtuk, hogy bekerült csodálatos fánk a döntőbe, nem számítottam rá, hogy a következő hónapokban egyként mozdul meg helybéli, elszármazott, barát vagy akár ismeretlen. A feladat nem tűnt egyszerűnek: egy megyeszékhellyel kellett megmérkőznie az összes döntősnek. Már a közönségszavazás első hónapjában ki-

rajzolódtak az erőviszonyok: hol Dunakiliti, hol Kaposvár tölgyfája vette át a vezetést. Végül a 4159 szavazat a második helyre volt elég. Csupán 272 szavazat választott el bennünket a győzelemtől! Határtalanul büszke vagyok rá, hogy egy alig több, mint 2000 fős község ilyet produkált egy több, mint 61400 lélekszámú várossal szemben.

A szavazás során a célom a Szigetköz lefedése volt (iskolák, vállalatok, közösségi terek stb.). Lévén itt nagy az agglomeráció, és persze a szimpátia is. De külföldre is eljutottak megkereséseim (Bangkok, London, Németország stb.), illetve országszerte élnek barátaim (Debrecen, Pécs, Szombathely

stb.). Mindezek ellenére egyedül nem lettem volna képes, még akkor sem, ha 4-5000 levéllel nyugodtan számolhatunk részemről. Rengetegen buzdították ismerőseiket. Név szerint kiemelni senkit nem szeretnék, mert kifejejtenek valakit. Fontosnak tartom viszont megemlíteni, hogy öt nyereséjüket is szerveztek tölgyfánkért, melyek közül egyet sem én kezdeményeztem: halászi Teki Döner és Pizzeria, mosonmagyaróvári Lajta Hotel, Klub Kiliti, Solania – Papírvárás, Tündérkertem. Köszönet illet minden egyes szavazót, külön örülök, hogy sokan ismerőseiknek is meséltek a szavazás lehetőségéről!

Suri Andrea

2019 KARÁCSONYÁRA

„BÉKESSÉGET HAGYOK RÁTOK. AZ ÉN BÉKÉMET HAGYOM NEKTEK” (JN. 14,27)

Mivel ezt a karácsonyt is kereszténységünk kezdeteinek szenteljük, természetesen az evangélium szavaival kell kezdenünk. Méghozzá Lukácséval, mert négyük közül ő volt az, aki pontos történeti adatokat hagyott ránk. Tehát Lukács evangélista a karácsonyi evangélium bevezetésében megemlíti Augustus császár nevét. „Augustus császár rendeletet adott ki.” (Lk. 2,1). Nem akármilyen ember volt ez az Augustus. Különös jelenség, sajátos zseni. Neve fenségest, imádatot jelent magyarul. Caesar rokona volt, egész fiatalon került a hatalomba, Kr-e 27-Kr-u 14-ig kormányozta a Római Birodalmat. Ez volt a jelszava: vezetés és szabadság. Azt tartotta, a vezetés szabadság nélkül diktatúra, a szabadság vezetés nélkül szabadság, anarchia. Végül olyan rendet sikerült teremtenie, hogy azt a kort, amelyben ő kormányozta a birodalmat húszegynéhány évig, a Római Birodalom aranykorának nevezték. Az utolsó két évtizede olyan békében telt el, amilyen sem előtte, sem utána nem volt a birodalomban. Tekintélye volt. Egészen a Temzétől a Tiberisig, és tovább az Indusig, az északi germán törzsektől Karthágóig, Afrikáig terjedt birodalma, ahol megteremtette először valaki a Pax Romanat:

Róma békéjét. Augustus a maga húsz békés esztendejében olyan nagy írókat mondhatott magának, mint Horatius és Vergilius. Mi maradt Augustus birodalmából? Ami halála után következett, néhány év alatt semmivé válik, eltűnik, nincs. És ebbe az aranykorba, Pax Romanaba születik bele Jézus, a Béke Fejedelme. És a kezemben tartom ezt az evangéliumi könyvet, amelyet arról a Valakiről írtak, aki akkor született, amikor Augustus, ez a legnagyobb élt, de se belőle, se a műveiből néhány évtized múlva nincs már semmi. Ennek a könyvnek a lényegéért kétezer esztendő után vasárnaponként milliók kelnek fel és gyűlnek össze a templomokban, imaházakban, vagy akár egy missziós telep pálmái alatt. Ezt a könyvet 1200 nyelvre, nyelvjárásra fordították le. Hát nem csodálatos? Egy ácslegény, aki nem írt le egy sort sem, maga köré gyűjt néhány halászt, néhány fura embert, és amit mond, azok leírják. Többek közt azt is: „Ég és föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.” (Mt.24,35)

Mennyi minden már elmúlt azóta Augustustól és a birodalmától kezdve! És mi itt állunk ennek a Valakinek születését ünnepeelve, aki Augustus birodalmának egy távoli pontján, Palesztinában, Betlehemben megszületett. **Dicsőség a magasságban Istennek és békeség a földön a jóakarató embereknek!**

Somfai Árpád
Dunakiliti plébános

És íme Dunakiliti legifjabb lakója: Ranyák Léna, 2019. dec. 5-én született. Ranyák Máté és Ranyákné Sörös Mária első gyermeke, és nagyon jó kislány.

**Viszlát
2019!**

**A KILITI
KONYHATÜNDÉREK
SZILVESZTERI
PARTIRA**

várják a falu lakosságát

**2019. DECEMBER 31-ÉN
16.00-19.00 ÓRÁIG**

a Községi Ház udvarára.
ÉTELEK:
sült csánk és kocsonya
ITALOK:
forralt bor és tea
ZENE:
Csapó István Csapszi
A belépés díjtan.
A rendezvényt Dunakiliti Község
Önkormányzata támogatja.

**AKITŐL FÁJÓ
SZÍVEL BÚCSÚZUNK...**

VARGA MÁTYÁSNÉ ETA
Emlékét szívünkben őrizzük.